

1.9.2004

BOFÖRTECKNINGEN

1

ALLMÄNT

Avsikten med boförteckningen är att den skall ge en åskådlig och rätt bild av gäldenärens ekonomiska situation vid konkursens början. Uppgifterna i boförteckningen har en viktig betydelse när beslut fattas om konkursen förfallande, åtagande av kostnadsansvar eller övergång till offentlig utredning. Boförteckningen ligger till grund för uppskattningen av vad borgenärerna kommer att få i utdelning.

Boförvaltaren skall se till att boförteckningen fyller de erforderliga kraven oberoende av vilken teknisk metod den är uppgjord med.

2

UPPGÖRANDE OCH STYRKANDE AV BOFÖRTECKNINGEN

2.1

Uppgörande av boförteckningen

Boförvaltaren skall sätta upp en boförteckning över gäldenärens tillgångar och skulder. Gäldenären är skyldig att lämna boförvaltaren alla uppgifter som behövs för uppgörandet av en tillförlitlig boförteckning. Boförteckningen skall göras upp utgående från gäldenärens bokföring och övrigt material från affärsverksamheten, om materialet kan anses tillförlitligt.

Boförvaltaren skall göra gäldenären uppmärksam på påföljderna av försummelse att medverka eller lämna uppgifter.

Boförteckningen skall sättas upp inom två månader från konkursens början. Om det är omöjligt att få boförteckningen klar inom denna tid, kan boförvaltaren begära att tingsrätten skall bevilja tilläggstid. Grunden för en sådan förlängning av tiden kan vara att konkursboet är omfattande, att gäldenären tredskas eller att gäldenärens bokföring är bristfällig.

När boförteckningen är klar skall boförvaltaren sända den till gäldenären, konkursombudsmannen, de största borgenärerna samt på begäran till övriga borgenärer.

2.2

Styrkande av boförteckningen

Gäldenären skall med sin underskrift styrka att boförteckningen är riktig. Boförvaltaren skall ge gäldenären tillräckligt med tid att studera boförteckningen innan gäldenären bestyrker den.

Om boförteckningen enligt gäldenärs åsikt är felaktig i något avseende, skall gäldenären framföra eller till boförteckningen foga de kompletteringar, rättelser och andra anmärkningar som gäldenären anser nödvändiga. Dessa förbehåll skall preciseras och motiveras. Boförvaltaren skall alltid informera gäldenären om möjligheten att göra förbehåll samt om att gäldenären svarar för att uppgifterna i boförteckningen är korrekta.

På yrkande av boförvaltaren kan domstolen bestämma att gäldenären i stället för att underteckna boförteckningen skall inställa sig i domstolen och där med ed eller försäkran styrka att boförteckningen är riktig. Det kan finnas orsak för boförvaltaren att framställa ett sådant yrkande om det finns skäl att misstänka att gäldenären hemlighåller eller lämnar felaktiga uppgifter eller vägrar att alls underteckna boförteckningen. En boförvaltare som framställer ett sådant yrkande förutsätts inte motivera skälen till yrkandet för domstolen. På motsvarande sätt kan gäldenären även i övrigt fordras att i domstolen ge uppgifter för boförteckningen.

3

INNEHÅLLET I BOFÖRTECKNINGEN

3.1

Allmänt

I boförteckningen skall antecknas den egendom som gäldenären har när konkursen börjar samt gäldenärens skulder och övriga ansvar. I konkursboet ingår också den egendom som gäldenären får innan konkursen avslutas. Därför skall i boförteckningen antecknas även egendom som gäldenären har fått efter att konkursen har börjat. I en fysisk persons konkursbo ingår dock inte egendom som gäldenären har fått eller inkomster som gäldenären har förvärvat efter att konkursen har börjat.

Uppgifterna om tillgångar och skulder kan grupperas så, att man utgår från det fastställda balansräkningsschemat i bokföringsförordningen. Särdragen i ett konkursbo kan ofta ge anledning att avvika från balansräkningsschemat så att uppgifterna antecknas i ändamålsenliga helheter.

3.2

Inventering

Gäldenärens egendom skall inventeras så snart som möjligt efter att domstolen har beslutat försätta gäldenären i konkurs. Boförvaltaren skall i varje enskilt fall överlägga vilket är det ändamålsenligaste sättet att genomföra inventeringen och ge verkställaren av inventeringen detaljerade anvisningar. Det är i allmänhet skäl att inventeringen görs av gäldenärens anställda under uppsägningstiden eller av boförvaltaren själv. Om boförvaltaren anlitar ett utomstående biträde för

uppgiften (t.ex. en realisator), skall boförvaltaren övervaka arbetet särskilt noggrant. Gälldenären skall inte heller ensam anförtros uppgiften att inventera egendomen.

En tillräckligt detaljerad förteckning skall göras över den inventerade egendomen. Sidorna i förteckningen skall numreras och varje sida skall undertecknas av den som har satt upp sidan. I förteckningen skall även på ett ändamålsenligt sätt antecknas var egendomen befinner sig (verksamhetslokalen, byggnaden, rummet, våningen, el. dyl.).

3.3

Värderingen av egendomen

Gälldenärens egendom skall värderas till sitt gängse värde (sannolika överlåtelsepris). God boförvaltningssed förutsätter att boförvaltaren i samråd med gälldenären och vid behov med hjälp av utomstående sakkunniga försöker utreda egendomens gängse värde. Det kan vara motiverat att anlita experter om i boet ingår enskilda värdefulla föremål eller egendom som till sin karaktär är svår att värdera. Skulle det dock vara uppenbart att värdet på egendomsobjektet är ringa är det inte nödvändigt att skaffa ett sakkunnigutlåtande. Det är inte motiverat att med hjälp av utomstående värdera pantsatt egendom om det är sannolikt att panten inte kommer att inbringa medel till konkursboet efter att pantborgenären har fått sin fordran täckt. Som bakgrundsinformation för värderingen är det skäl att också ta hänsyn till gjorda köpeanbud.

I boförteckningen kan i undantagsfall utöver egendomens sannolika överlåtelsepris antecknas dess bokföringsvärde. För att säkerställa boförteckningens tillförlitlighet och tydlighet kan bokföringsvärdet i dessa fall antecknas t.ex. inom parentes, i en fotnot eller i en egen kolumn. Om gälldenärens bokföring kan anses tillförlitlig och värderingarna i den rätt gjorda, kan enbart bokföringsvärdena användas som boförteckningsvärden. Att använda bokföringsvärdena i boförteckningen är lämpligt främst i omfattande konkursbon samt i situationer där boförvaltaren inte har möjlighet att ta reda på tillgångarnas sannolika överlåtelsepris.

I boförteckningen skall skilt för varje egendomsslag eller varje egendomspost nämnas vilka värderingsgrunder som har använts (bokföringsvärdet, eventuella inkuransavdrag, vilka värderingsutlåtanden som har skaffats, osv.)

3.4

Tillgångar

3.4.1

Bestående aktiva

Till bestående aktiva hänförs gälldenärens anläggningstillgångar och övriga långfristiga placeringar. I boförteckningen kan egendomen grupperas i immateriella och materiella tillgångar i enlighet med det fastställda balansräkningsschemat. För tydlighetens skull kan aktier,

andelar och fordringar som hänför sig till långfristiga placeringar antecknas under finansieringstillgångarna (3.4.2 nedan).

Immateriella tillgångar med ekonomiskt värde är främst patent, upphovsrätter och varumärkesrätter (immateriella rättigheter). Även andra immateriella rättigheter än de som har antecknats i bokföringen och registrerats skall värderas för anteckning i boförteckningen.

Materiella tillgångar är jord- och vattenområden, byggnader och konstruktioner, maskiner och inventarier samt motsvarande nyttigheter. Vad beträffar fastigheterna skall i boförteckningen nämnas beloppet av de pantkulder och de lagbestämda gravationer som eventuellt graverar fastigheterna, samt de kända pantborgenärerna.

Egendomsobjekt som är köpt på avbetalning eller med ägarförbehåll skall antecknas i en särskild grupp, eller alternativt skall klart nämnas att äganderätten till dessa inte har övergått på gäldenären. Som objektets värde kan antecknas nettovärdet, vilket erhålls genom att från föremålets gängse värde subtrahera den skuldandel som hänför sig till föremålet. Om föremålet antecknas till sitt gängse (brutto)värde i boförteckningen, skall den avbetalningsskuld som hänför sig till föremålet separat nämnas i boförteckningen.

3.4.2 Rörliga aktiva

Till rörliga aktiva hänförs gäldenärens omsättnings- och finansieringstillgångar.

Omsättningstillgångar, som skall antecknas skilt för sig, är material och förnödenheter, produkter och varor under tillverkning samt färdiga produkter och varor. Värdet på material och förnödenheter samt varor under tillverkning påverkas av huruvida boet kan göra färdiga produkter av dem och sälja dem. Om så är fallet skall detta antecknas i anslutning till denna egendomspost.

Finansieringstillgångar är gäldenärens fordringar, finansiella värdepapper samt penningmedel (kontanta kassamedel) och bankfordringar.

I fråga om konto- och lånefordringar samt övriga fordringar skall i boförteckningen antecknas den betalningsskyldige gäldenärens namn, postadress och fordringsbeloppet vid den tidpunkt när konkursgäldenären försattes i konkurs. Är det när boförteckningen görs bekant att fordringen är osäker eller tvistig, skall detta nämnas i boförteckningen (grunden till att fordran är tvistig, gäldenärens betalningsförmåga, och andra dylika omständigheter som har kommit till boförvaltarens kännedom och som är av betydelse med tanke på det belopp som kommer att inflyta till boet). I boförteckningen skall också nämnas säkerheter som eventuellt har ställts till konkursgäldenären såsom säkerhet för betalningen av fordran, och avskrifter av fordringsbevisen skall vid behov fogas till boförteckningen.

Till finansiella värdepapper hänförs aktier, andelar i andra bolag, såsom i öppna bolag, kommanditbolag eller andelslag samt andra värdepapper, såsom t.ex. masskuldebrev.

De kontanta medlen, dvs. kassan, skall räknas genast när konkursen har börjat. I boförteckningen skall antecknas det verkliga belopp som finns i kassan. Om saldot på en bokföringsskyldig gäldenärs kassakonto inte stämmer med det faktiska beloppet i kassan, skall boförvaltaren utreda om det felande beloppet skall antecknas som gäldenärens fordran på verkställande direktören eller någon annan person som svarar för kassan.

Bankkontofordringarna skall antecknas till sitt saldo per den dag då gäldenären försätts i konkurs, oberoende av om banken eventuellt har rätt att kvitta med en motfordran. En anteckning om kvittningsrätten skall göras t.ex. i en särskild kolumn, så att det verkliga beloppet av tillgångarna i boet framgår. Det gäller att märka att ett kreditinstitut dock inte har rätt att kvitta sin fordran på gäldenären mot medel som är på ett bankkonto som är avsett för skötseln av betalningsrörelse (6 kap. 5 § konkurslagen).

3.4.3

Övriga tillgångar

I boförteckningen skall också antecknas de tillgångar som tillhör gäldenären men som inte nödvändigtvis framgår av bokföringen, om de sannolikt ökar de influtna realisationsmedeln.

Övriga tillgångar kan vara t.ex.

- en enskild näringsidkares privata egendom (med undantag av medel som inte får utmätas),
- gäldenärens andel i ett dödsbo,
- fordringar som grundar sig på försäkringsavtal,
- avtal som får överlåtas på tredje man
- betalda förskott

3.5

Skulder

I boförteckningen skall antecknas enbart de skulder vars grund har uppstått innan gäldenären försattes i konkurs. Det är skäl att fästa uppmärksamhet vid skuldernas preskription och bristande verkställbarhet.

Om det är ändamålsenligt kan uppgifterna om skulderna grupperas enligt det fastställda balansschemat i bokföringförordningen. Å andra sidan kan skulderna också grupperas i t.ex. löne-, finansieringsinstituts-, försäkringspremie-, skatte-, hyres- och kontoskulder samt övriga skulder.

I boförteckningen skall antecknas borgenärens namn, postadress och skuldens belopp när gäldenären försätts i konkurs. Andra skulder än skulder i eurobelopp antecknas i boförteckningen enligt kursen den dag då konkursen började (12 § 2 mom. i konkurslagen).

I allmänhet är det inte ändamålsenligt att för boförteckningen räkna ut räntor på skulderna, för dessa preciseras slutligt först vid konkursbevakningen. I boförteckningen är det dock skäl att särskilt nämna om det är bekant att boet har ränteskulder som är ansevärdiga med hänsyn till tillgångarna i boet.

Boförvaltaren skall förvissa sig om skuldsaldot för de största skulderna som gäldenären har uppgivit. Detsamma gäller saldot på övriga skulder, om det finns skäl att betvivla riktigheten av gäldenärens uppgifter. Det är också skäl att boförvaltaren kontrollerar skuldbeloppet direkt av borgenären, om skulden inte framgår av bokföringen men sannolikt existerar. Sådana skulder är i praktiken försäkringspremie-, skatte- och motsvarande skuldposter.

En säkerhet som borgenären eventuellt har för sin fordran eller en motfordran som kan kvittas skall antecknas i boförteckningen. Härvid gäller det särskilt att förvissa sig om att ansvarsposterna inte antecknas dubbelt i förteckningen.

Skulder som har uppstått under ett företagssaneringsförfarande som har föregått konkursen skall antecknas som en egen skuldgrupp i boförteckningen. Skulder som har uppstått under saneringsförfarandet får betalning med bästa förmånsrätt efter skulder som säkras av pant eller retentionsrätt och som avses i 3 § i lagen om den ordning i vilken borgenärerna skall få betalning. Utredarens och övervakarens arvoden och kostnadsersättningar skall betalas av konkursboets tillgångar före de skulder som har uppstått under saneringsförfarandet, varför dessa poster tydligt skall antecknas som en egen grupp i boförteckningen.

3.6. Ansvarsförbindelser

I boförteckningen skall antecknas gäldenärens borgensansvar samt övriga ansvarsförbindelser som gäldenären ingått samt panter som gäldenären har ställt. I boförteckningen skall också i mån av möjlighet meddelas för vem och till säkerhet för vilken förpliktelse ansvarsförbindelsen har givits eller egendomen har pantsatts.

En ansvarsförbindelse som hänför sig till en bestämd tillgång kan antecknas på samma ställe i förteckningen som tillgången har antecknas, eller alternativt så att samtliga ansvar som hänför sig till någon bestämd tillgång antecknas separat som en egen grupp.

4

BOFÖRVALTARENS UPPSKATTNING AV UTDELNINGEN

Boförvaltaren skall till boförteckningen foga en uppskattningskalkyl över det belopp som realisationen av boets tillgångar väntas inbringa samt vilka kostnader konkursboet väntas generera. På basis av denna kalkyl kan boförvaltaren uppskatta hur stor utdelningen på borgenärernas fordringar kommer att bli.

Vid uppskattningen av konkursboets kostnader skall beaktas de rättegångsavgifter som domstolsförfarandet medför, boförvaltarens arvode samt övriga sedvanliga kostnader för utredning och skötsel av boet.

I uppskattningen skall även beaktas övriga förutsebara omständigheter som påverkar utdelningens slutliga belopp och fördelningen mellan borgenärerna. Sådana omständigheter är t.ex. kvittningar, lönefordringar som är massaskuld för boet samt de medel som försäljningen av pantsatt egendom eventuellt kan ge boet.

5 SAMMANDRAG

Om boförteckningen är diger eller det annars är ändamålsenligt, skall boförvaltaren till boförteckningen foga ett sammandrag över gäldenärens ekonomiska ställning.

Delegationen rekommenderar att sammandraget görs separat. Sammandraget är ett sammandrag över gäldenärens tillgångar, skulder och ansvar vid den tidpunkt när konkursen började. I sammandraget skall boförvaltaren särskilt nämna vilket belopp som väntas inflyta vid realiseringen av den pantsatta respektive icke-pantsatta egendomen. I sedvanliga konkursbon är i allmänhet ett sammandrag av boförteckningen samt boförvaltarens uppskattning av utdelningen ett tillräckligt sammandrag.

Som bilaga till denna rekommendation finns en modell för en boförteckning i ett vanligt konkursbo.

Helsingfors, den 1 september 2004.

Matti Nenonen
ordförande

Pekka Pulkamo
sekreterare

BILAGA

modell för en boförteckning